

enkelt af disse alene, saa troer jeg rigtignok, at Fordringen gaaer videre, end Sagen kræver. Jeg har i det Hele haft Betænkelse ved, at der kan afgives fredebe Strækninger til den enkelte Aliteier, naar Sandflugtscommissionen finder, at de ere i den derfor fornødne Tilstand. Dette er jo imidlertid, saavidt jeg er indrer, henstillet til Sandflugtscommissionens Skjøn, og det tør vel derfor forudsættes, at den ikke vil afgjøre Sagen paa en saadan Maade, at det kan medføre Ulemper, hvad der let kunde blive Tilfældet, naar en inde i Sandflugten beliggende enkelt Plet skulde gaae over til en privat Mand's Disposition. — Med Hensyn til § 10 har man formeent, at det var for stor en Fordring, som der ifølge Paragraphen stilles til en Aliteier. Det foreskrives nemlig, at naar der opstaaer Sandflugt i en Commune, i hvilken Sandflugtscommissionen ikke tidligere har været i Virksomhed, skal Eieren anmelde det, og det kan da paalægges ham, „forfaavidt Grunden ikke fredes af det Offentlige“, — denne Mellemføring troer jeg iøvrigt kan udelades, idet dens Indhold forekommer mig alt at findes i Begyndelsen af Paragraphen —, at udføre de Arbejder, som Sandflugtscommissionen eller Overkultfogden i den Anledning maatte finde fornødne. Dette kan nu ganske vist ogsaa blive overordentligt Meget, men Tilfældet vil forekomme saa sjældent, at jeg ikke troer, at der kan være nogen stor Betænkelse ved at gaae ind paa denne Bestemmelse. Skulde man antage, at Tilfældet vilde kunne indtræde hyppigere, vilde jeg unægtelig ansee det for hensigtsmæssigere, om der havde været sat en Begrænsning for Eierens Tilfud. Man vil maaskee atter herimod indvende, at, forfaavidt det bliver for besværligt for Eieren at udføre Arbejdet, kan Communen træde til. Det er jo ogsaa sagt i Udkastets § 8 med Hensyn til vedkommende Communes Forpligtelse, at, dersom det falder den for haardt at bære samme, kan Amtet træde til. Vi vide jo imidlertid godt, at det ikke let vil skee; Communerne vilde desuden have mere end nok af deres egen Byrde. Efterat jeg herved er kommen tilbage til § 8, maag jeg dog endnu bemærke, at man har sagt, at den Byrde, der bliver lagt paa Communen, og som, naar den Sjettedeel, som paalignes

Eieren, lægges til Communens særlige Andeel, hvad enten denne nu bliver $\frac{1}{6}$ eller lidt derover eller derunder, kan anslaaes omtrent til $\frac{1}{3}$, vil blive for stor, og at Communen efter det hidtil Bestaaende, kun var forpligtet til at bære $\frac{1}{4}$, hvilket allerede trykkede den. Jeg veed nok, at den ikke hidtil har været forpligtet til at udrede mere end $\frac{1}{4}$, men jeg veed ogsaa — og det er ligeledes tidligere blevet fremhævet —, at den hele Sandflugtsdæmpning forfaavidt medfører et Gode for Sandflugtscommunerne, som den hidfører Penge og i en arbejdsløs Tid ofte giver mange Arbejdere nogen Fortjeneste. Dette er Noget, der ikke maa oversees, naar man urgerer Byrden, skjøndt man tillige maa erindre, at denne Byrde, som Staten nu engang har rakt Haanden til at bære, just ialmindelighed træffer meget trængende Sogne eller Communer. — Naar der i Udkastets § 19 med Hensyn til Fredningen i Alitterne, der vistnok er et meget væsentligt Punkt, er sat Mulet for Hunde, som træffes der, saa er dette, troer jeg, noget usædvanligt. Efter de nu gjældende Sandflugtsbestemmelser troer jeg ikke, at der finder Mulet Sted for Hunde, og da Udkastets § 18 indrømmer Ret til Jagt i Alitterne, hvad der tidligere efter Lovgivningen har været forbudt, vil det let kunne komme i Collision dermed, naar der bliver sat en saadan Mulet. Jeg troer heller ikke, at Hunde let kunne gjøre Skade i Alitterne; imidlertid er det en temmelig lidetbetydende Bemærkning. — Der er et Punkt, som jeg ikke finder omtalt i Lovudkastet, og med Hensyn til hvilket der hidtil bestandigt har været krævet Bevilling, nemlig til at bygge i Alitterne. Naar Aliteieren vil bygge paa et Sted i Alitterne, skal han hidtil have særlig Tilladelse dertil. Dette Punkt er ikke omtalt i Udkastet, men det kan vistnok være hensigtsmæssigt, at Eieren maa søge en Tilladelse, naar han vil bygge paa den ham til Disposition overgivne Lod, skjøndt der omvendt ogsaa er Omstændigheder, hvorunder det maa ansees for ønskeligt, at der bygges f. Ex. for at drive Fisseri, hvor Paagjældende jo maa boe i Nærheden af Stranden, og derfor hyppigt maa bygge paa fredebe Alitstrækninger. Det er nu ikke sagt i Udkastet, at der dertil udfordres særlig Tilladelse, men